

Maksimum for Kommunitilskuddet, som er sat i Loven om Hjælpekasser, skal Kommunalbestyrelsen kunne overskride uden højere Myndigheds Samtykke. Ogsaa her er Forholdet, saa vidt mig bekendt, det, at der — hvis vi holdt os til Landkommunerne, som skulle have Amtsraadets Samtykke — ingen Sinds har været sagt Nej fra noget Amtsraad, naar Kommunalbestyrelserne have spurgt, om de maatte yde et Beløb svarende til mere end 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen. Men jeg har selvfølgelig ikke det mindste imod, at vi sætte i en Lov, at de kunne uden at spørge om det yde et saadant forøget Tilskud, men jeg haaber, at selv om det ikke skulde lykkes, saa ville Amtsraadene alligevel være villige til at sige Ja til et saadant eventuelt større Tilskud til Hjælpekasserne.

Derimod kan jeg ikke gaa ind paa Bestemmelsen i § 2, som jo heller ikke er i Overensstemmelse med den nugældende Lov om Understøttelse i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed. Nævnte § 2 gaar jo ud paa, at Halvdelen af de i § 1 nævnte Tilskud, dog ikke ud over 50 Øre pr. Indbygger i en Kommune, skal tilbagebetales de paagældende Kommuner af Statskassen. Jeg tror, at vi i saa Henseende kunne holde os indenfor de paagældende Loves Rammer og sige: Vi have de paagældende Love, være sig om Arbejdsløshedskasserne eller Hjælpekasserne, og lad os da holde os til den Fordeling af Udgifterne med $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{3}$ paa Statskassen, som er fastslaaet, og lad, saa Kommunerne have en vis Frihed til at bestemme, hvor meget eller hvor lidt de finde det forsvareligt at yde under Hensyn til, hvad der i saa Henseende vil paakræves, navnlig for saa vidt det angaar Hjælpekasserne, hvor Tilskuddet jo i Loven er fastsat til $\frac{1}{3}$, dog ikke ud over 250,000 Kr. Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at sige noget som helst om, hvor længe de 250,000 Kr. næste Aar ville kunne forslaa. Det afhænger nemlig af, hvor meget Kommunerne i indeværende Finansaar ere til Sinds at yde, inden Kommunernes Regnskabsaar løber ud. Først efter den 31. Marts vil det være muligt ganske bestemt at sige det, men man kan maaske allerede i den tilbageværende Del af Finansaaret ved Oplysninger fra Kommunerne faa et tilnærmelsesvis Skøn over, hvor længe de 250,000 ville forslaa, men jeg sidder ikke for Tiden inde med Oplysninger i saa Henseende. Jeg kan ikke sige noget som helst om, hvor meget der vil udkræves, hvis man finder, at Kommunerne fremdeles ogsaa

næste Aar skulle have den ene Trediedel refunderet af det Tilskud til Hjælpekasserne, de have ydet for indeværende Aar.

Jeg tør maaske gaa ud fra, at Forslagene ville blive henviste til et Udvalg, og at der da eventuelt kan blive Lejlighed til at forhandle med Udvalget om den Ændring i § 2, som jeg gaar ud fra, Tinget vil være enig med mig i maa kræves, samt til at give Udvalget de Oplysninger, som Ministeriet vil indhente, og som ere nødvendige, hvis man vil gaa med til at forhøje Tilskuddet til Hjælpekasserne, saaledes at Kommunerne ville kunne faa refunderet den Trediedel, de pleje at faa refunderet.

Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere, idet der som sagt ikke for mig er Anledning til at komme ind paa de store, vanskelige Spørgsmaal om Arbejdsløshedskasserne og selve Arbejdsløsheden. For den Rigsdag, som træder sammen i 1912, vil Loven om Arbejdsløshedskasserne være at forelægge til Revision. Paa det Tidspunkt have vi høstet noget mere Erfaring med Hensyn til, hvorledes Arbejdsløshedskasserne have virket, og forhaabentlig have vi ogsaa til den Tid sat en organiseret Arbejdsanvisning i Virksomhed og ville maaske da bedre, end det paa nærværende Tidspunkt er muligt, være i Stand til at skønne over, hvilke Forandringer det maatte være heldigt og nødvendigt at foretage i Loven om Arbejdsløshedskasser. Jeg skal som sagt ikke spille Tingets Tid med at udtale mig om Sagen i dens Almindelighed ud over de Bemærkninger, jeg allerede har fremsat.

Laust Jensen: Det foreliggende Lovforslag: Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, er jo en gammel Bekendt her i Tinget, for saa vidt som Tinget gennem en Aarrække har haft Lejlighed til at behandle Forslag af lignende Beskaffenhed som det, der i Øjeblikket er til Behandling. Allerede saa langt tilbage som i Rigsdagssamlingen 1901—02 forelaa der her i Folketinget et Forslag om Understøttelse fra Statens Side i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed, og i den Aarrække, der er gaaet siden den Tid, har Staten gennem forskellige Lovgivningsforanstaltninger vedkendt sig Forpligtelse til i nogen Grad at bidrage til at mildne Følgerne af den Nød og Fattigdom, der nødvendigvis maa følge med Arbejdsløshed. Udtryk for en saadan Erkendelse fra Statens Side er blandt andet Loven af 9. April 1907 om Arbejdsløshedskasser, og i Fjor var der her i Folketinget indbragt et Lovforslag,